

Wiersze gwarowe na konkurs „Słuchajcie wiara, to jest naszo gwara”

Wiersze 3-4-latki

U piekorza

U piekorza szneka z glancem,
Ciepły chlyb
I zawijańce.

U piekorza kupa wiary,
Bejmy kosi
Piekorz stary.

Kto piekorza nie szanuje
Tego kejtrem się poszczuje.

Kaśka, Maryśka

Kaśka , Maryśka rum cium cium
Strugała pyrki na piuntum.
Przyszedł Pun, pyrki wziun,
Kaśka, Maryśka rum cium cium

Pyry z gzikom

Gdy podajom pyry z gzikom,
aż ze smaki ślep przymykom.
Jak so wpucne trzy talyrze
i na koniec je wylize,
jak so poluzuje pory,
to do drzymki jestem skory.

Kokosica

Miałam ci jo, miałam,
Takum kokosice,
Chodziła mi na uogróg w pszenice.
Jak chodziła, tak chodziła
Tak nóżkami grzebała,
Aż mi wszystkie ziornka wybierała.

Godej po naszymu

"**Dzisiaj** każdy bejmy liczy
i w Krakowie i w stolicy
Poznaniaku ty bądź w formie
i zapomnij o reformie.
Ćpnij na sznytkę szczyptę dżymu,
jedz i godej po naszymu".

Glapa

Glapa to jest czorny ptok.
 Miyńszko u nos cołki rok.
 Zamiast śpiewać robi: *gaaa!*
 Na kominie gniazdo ma-
 Często z tego gniazda s...
spadnie jakaś gwiazda.

Wyliczanka

Jedyn, dwa, kupiut psa,
 trzy, cztery kupiut giry,
 piynć, sześć kupiut wieś,
 siedym, osiyem kupiut prosie,
 dziewięć, dziesięć kupiut gyś na jesień,
 jedenaście, dwanaście wszystko siedzi w kaście.

Ryczka

Poznańska ryczka
 Jest lepsz niż bryczka:
 Na boki się nie ryloce.
 Po wybojach nie klekoce.
 Woźnicy do ni nie trzeba,
 A dosiyngnuć z ni można do nieba.

Kury na grzędzie

Postuchajcie wszyscy ludzie,
 Hałasuje pies przy budzie.
 Powiedziołbym wuom kazanie,
 Ale pies mi zjadł śniadanie.
 Śluhej gzubie jak cie lubie.
 Zdejmij laczki,
 Szukej jaczki.
 Weż wymborek,
 Przynieś gzubek cały worek.
 Dam ci skibki z kaszakiem
 I knebloszek z burakiem.,
 Zrobisz sobie bums.

Lisek

Idzie lis podle drogi, cichuteńko stawia nogi,
 Ostrożniutko się zakrada, nic nikomu nie powiada,
 A kto patrzy , tego gryzie, kto go nie chce, temu wlyzie.
 Do sąsiada się przymili, oj będą to lisa bili.

Wiersze dla 5-6 latków

Pun Hilary

Loto pun Hilary jak oszalały
 Bo gdzieś mu się bryle zadziały.
 Sprawdził kiejdym łod surduta
 Eknął do prawego i lewego buta.
 Pod leżankom na leżance
 Wew antreji, w łod kielochów szklance.
 Gmyro wew szafach i wew kuminie
 Łyn nie popuści jak mu co zginie.
 Brechtangum wydar deski dwie wew podłodze.
 Już do szkiołów dzwuni wew wielki trwodze.
 Oż nagle szpyncnuł się wew lusterko.
 Łun nie doł wiary wiync znowyk zerko.
 Łokozało się co rychtyk unygo bryle
 Ciyngiyum na kluku mioł nu i tyle.
 A to choć nie jezdne ganc ramol stary
 Ciyngiyum mum tak jak tyn Hilary.

Takie sobie godanie

Dzisiej ciyngiyum wum pokaże,
 Jak się godo wew naszymy gwarze.
 Bo poznańskie papudroki bejmy majum
 Co banioki sum nie znajum.
 Bejmy – grubo forsa na dzisiejsze.
 A baniok – bejmy tyż, ale drobniejsze.

Alojz, ryczka, brachol, wiara
 Tytka, skibka, kejter, gor.
 Durch to jest poznańsko gwara
 Kto się nie zno tyn jezd sor.

Tej! Łe jery! Godosz gwarum?
 Skyndyk znosz tum mowe starum?
 Dali godej po naszymu.
 Blubrać piyrdy mosz każdymu.
 Kutym buńdź na śtyry giyry.
 Nie kcesz godać? To idź w pyry!

Gwara

Dzisiej wiara bydzie gwara:
 Niech wam świyci co dziyń klara,
 Niech wam szczyńście dopisuje
 i niczego nie brakuje!
 Niech wam bejmy lecą z nieba,
 ździebko wiyncy niż potrzeba,
 byście zawdy sie kochali
 i po nocach nie dudlali!
 Byście zawdy sie kielczyli
 i nigdy markotni nie byli.

Sznytke w tytke (gwarowy)

Łe jery, wiaruchna,
 jo żym zapomniła ,
 jo Wom po mojymu
 downo nie godała.

Łe jery, wiaruchna
 jo już sie rychtuje,
 ino wej starymu
 chlyb jo uszykuje.

Dom mu czy sznytki
 chleba zez leberkom,
 kawołek makocza i tyju
 zez jabkiym i miyntom.

No wej, prawie kuniec
 jeszcze ino ekne
 dzie tytki do chleba
 i wew teke wetkne.

Bo łyn tero wiaruchna
 idzie do roboty,
 na szage tej mo blisko
 wej tam za tym płetym.

A zaś ci łyn wiaruchna
 fest wyibowany-przechycnie,
 co by ino wej łągol
 nie łozdar katany.

Nasze rogale

Tej wiaruchna, czy wy wiecie,
Co najlepsze jest na świecie!
My godumy wszystkim stale,
że nojlepsze som rogale.

Nie warszawskie, nie szczecińskie,
Ino nasze – te Marcińskie!
I nie z dżymem, czy z óniokiem,
Ino rychtyk z białym makiem.

A na wierzku glancowane,
Órzechami posypane!
I z wypkanym, pysznym srodkiem,
Bo kochomy wszyscy słodkie!

Tej!
Na smutki i udręki
Weź rogala se do ręki.
Chapsa dziabnij, zacznij śrupać,
Niech ucieszy ci się sznupa!

Niech tyn smak cie rozweseli,
Przy sobocie, przy niedzieli!
Zamiast spucnońć z gzikiem sznytke,
Kup rogali kilo w tytke!

W antrejce

W antrejce na ryczce
stały pyry w tytce,
przyszła niuda, spucła pyry
a w wymborku myła giyry.

Zaś do siyni wlaźła cyga
bo ją żgokiem żgnyła nyga,
spucła sznytke ze smoloszkiem,
pyry z gzikiem i sznytloszkiem.
Tak się gzikiem obombała,
że siedziała i kwinukała.

Ni ma to jak naszo mowa

Anu błody, anu szak
W naszych strónach mówióm tak:
Nawdzij bobie, szajkiyt, jupe
Kymby – rymby i na kupe

Ni ma to jak naszo mowa
Dur poezjo wszyjskie słowa
Można godać i żegotać
Prawić, brynczeć i klekotać

Sum dziewczuszki, glajdy glapy,
Młode siksy i salachy
Sum chłopoki śmierduszni
Lofry, łajzy i Trzydniki

Żywność zdrowo jak selera
Pyry z gzikum i lebera
Kielbrud, plince, żur z kapołki
Kluchy z lumpa i śłopołki

Bymny lubium ryc w wasztacie
Tedy powywołczum tacie
Klyszczki, raszple, winkle, cwingi
Majsle, śrubsztok i rurcyngi

Lezie Grześ przez wieś

Tośto zynder Grześ
W miechu kis przez wieś,
Ale nie wie Grzechu,
Że mo dziurke w miechu!
A za Grzechem ciurkiem
Leci kis bez dziurke!

„Żdziebko kisu mni,
Tośtać bydzie lży!”
Musli sobie mały Grzechu,
A już pusto mo wew miechu!

Dyrdo Grześ przez wieś,
Już mo wszystko gdzieś!
Kisu w miechu dawno ni ma,
I od babci zgubił klima!
Teroz myśli mo ponure,
Bo wew kiejdzie tyż mo dziure!

Igła z nitkom

Roz dylała igła z nitkom,
 Igła fifnie, nitka brzydtko,
 Igła fest wysztramowana,
 Nitka ździebko zamojtana.
 Igła najprzód, nitka za niom:
 „Łe, jak fajnie dylać z paniom!”
 Igła źgo po materiale,
 Nitka sie nie drygo wcale.
 Igła szpyćła jednym ślypiym:
 „Nitka chyba ledwo zipie!”
 Ale nitka zaś nie słucho,
 Bo przelazła jej przez ucho!
 I tak obie se dylały-
 Szejść par porów pozszywały.

Lokomotywa

Stoi na stacji wielgachno bana,
 cało w oliwie jest opypłana.
 Para z ni bucho i poświstuje
 a palacz cinyngiy wef ni hajcuje.

Wuchte wagonów mo zahoczzone
 wef koźdym klunkrów jest nawalone.

Jest tych wagonów coś ze styrdzieści
 wcale nie wiada co sie tam zmieści.

W piyrszym wagónie kole wynglarki
 jadom z Poznania same Kaczmarki,

jedzie tyź kundziu i z Wildy szczuny
 a koźdy śrupie z tytki bonbony.

Wef drugim szkieły i ejber tysy
 styrech góroli i dwa hanysy.

Potym jest proszczok, owce i kónie
 wszystko to w czecim jedzie wagónie.

Dalej som ryczki i szafónierki
 jakieś wymborki i salaterki.

Śtyry wagóny jadom z meblami
 za nimi dziesińć wagónów z pyrami.

Na samym kuńcu cołkiym dla śmiechu
 tyn co to pisoł – sam Wuja Czechu.